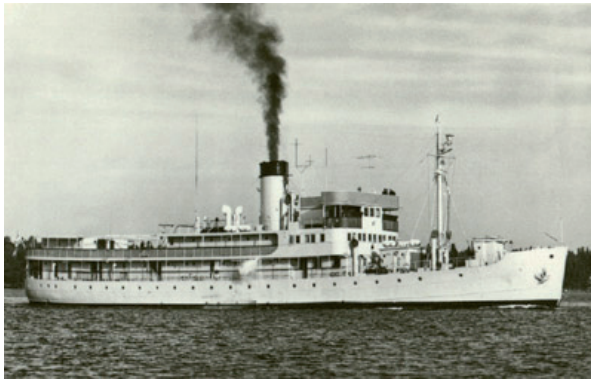

Jazzbladet

***Steamboat Stomp -
jazz på klassiska
s/s Marieholm!
Se sid 14***

4/2010 årgång 32

Peorias 50-årskonserter - en mycket pigg jubilar!

Jazzbladet

**Organ för
Föreningen Classic Jazz
Göteborg**

Redaktör och ansv utg:
Bosse Alftenius
Hovås Enebacke 7
436 58 Hovås

e-post:
jazzbladet@classicjazzgote-
borg.se

web:
www.classicjazzgoteborg.se

Du är välkommen med bidrag till Jazzbladet! Material (helst i elektronisk form) bör vara red. tillhanda före 110301

BLI MEDLEM, STÖD VÅR MUSIK!

Årsavgift:
Senior: 200:-
Junior (under 30 år) 30:-
Pg **91 60 23 - 5**

Classic Jazz Göteborg
**Ange namn, adress, tel,
epost och om du spelar
något instrument!**

Redaktörens spalt

Det lackar som bekant mot jul. Jag har nyss hämtat mig från chocken att behöva betala 480 spänn för en julgran – vilket kubikmeterpris!

Som framgår på annan plats i tidningen står vi inför stora förändringar då det gäller föreningens aktiviteter. Vår huvudsponsor Stena har beslutat sig för att, åtminstone tillfälligt, lägga underhållningen på Tysklandslinjen på is. Vi har därför beslutat oss för att, mycket motvilligt, ställa in jazztävlingen 2011. En annan tråkig konsekvens av Stenas beslut är att de populära jazzkryssningarna till Kiel uteblir. Låt oss hoppas att Stena omprövar sitt beslut - tills vidare kan vi inget annat göra än att konstatera ett beklagligt faktum!

Inget ont som inte för något gott med sig, dock. Vi i styrelsen har grundligt tittat på andra potentiella aktiviteter. Sålunda kommer vi att anordna två jubileumskonserter med fyra högklassiga band, som har

det gemensamt att de firar någon form av jubileum. Konserterna äger rum på Nefertiti.

I vår planering finns också ett antal jazzkvällar på den gamla fina ångaren Marieholm. Slår detta väl ut kan detta bli ett permanent inslag i vårt programutbud.

Mera information om dessa aktiviteter finns på s 14 (mitt-uppslaget)

Business as usual blir det på Stena Danmark och på Kapellet -speciellt på det senare stället blivit ordentligt drag under galoscherna på senare tid.

Program för Danmarks kryssningarna finns på s 15.

Kapellets program kommer att anslås på vår hemsida under de närmaste dagarna. Säsongspremiären infaller den 12 januari.

Räkkryssningen med m/s Poseidon i augusti blev som bekant en braksuccé. Det kommer mera, som det heter - vi har planer på att anordna ett antal sådana kryssningar i sommar. Dessutom blir det sommarjazz i Slottsskogen också under 2011.

Kort sagt, en hel del på gång!

Vi ses i jazzsvängen!

God Jul och Gott Nytt År önskar er redaktör

Bosse Alftenius

Du som inte betalt medlemsavgift:

Använd det bifogade inbetalningskortet, eller betala via nätet. På så sätt får du ett rent samvete - en julklapp så god som någon!

Återblicken

Bert Slättung presenterar glimtar ur Jazzbladet för

5 år sedan

Så jag skulle vilja att man gjorde endera av två saker. Antingen hålla kvar begreppet "classic jazz" och städa ut det som inte är klassisk jazz ... Eller spola etiketten och ta tillbaka benämningen "traditionell jazz", vars enda fel är att den är lite klumpigare som begrepp. ... Vi måste, utan att överanstränga oss, hålla lite på att detta inte är musik för förvuxna skolbandsjazzare i för trånga t-shirts med roliga texter. Vi måste kanske också erkänna att en hel del av musiken ÄR blott och bart underhållningshejsan. Utan att förlora sinnet för humor. ... Man måste kunna legitimera sin musik. Man måste kunna möta krav på kunnande om musiken, tiden, samhället, bakgrunden. Man måste kunna försvara sin stiltrohet, sitt "plankande", eller sina avsteg. (Peter Lundberg i artikeln "Tradjazz - klassisk jazz - äldre jazz - gammeljazz - vad skall den kallas...")

10 år sedan

F.d. Eros Center, dåtidens största bordell i Tyskland, numera omtapetserat och benämnt Hotell Stern, skulle bli vårt logi. En icke helt okänd musiker,

"Daggen" Söderberg, hade före avresan tipsat oss om att den lilla biljetten med rumskod lätt kan tappas bort, varför han rekommenderade att skriva koden i handen, oftast har man ju den med sig hem även efter en afton på Reeperbahn. ... Vi fann efter visst sökande Anchors Bar på en mindre tvärgränd. Den värsta törsten släcktes. ... Hela församlingen överraskade mig totalt med att plötsligt utbrista i födelsedagshyllning medelst sång och mycket fina presenter. Rörd och glad gjordes reflexionen att jag gärna fyller folkpension en gång till. ... För mig går denna resa till historien som en av de trevligaste jag företagit. Kanarieöarna, släng er i Atlanten! ... Tänk vad vi får va me om! (Ingvar "Big" Pettersson i artikeln "Minnesanteckningar från en resa", tradjazzföreningens bussresa till Hamburg i november 2000)

15 år sedan

Nu skall jag säga vad jag tror: Jazzen förgubbas och kommer på sikt att dö ut – och nu talar jag om den jazz vi i vår förening ägnar oss åt, de riktigt gamla stilarna, den klassiska jazzen om man så vill. Vi som spelar och sjunger jazz ... blir bara äldre och äldre och så är det ju också med våra lyssnare.

Vår generation har 20, kanske i bästa fall 30 aktiva år framför sig och när vi är borta tror jag vår musik kommer att vara en museal företeelse, något man plockar fram på skivor (eller vad det kan finnas för medier då) som exempel på tidsandan i en svunnen epok och lyssnar på med undran och häpnad. ... Nej, den äldre jazzen dör ut med oss, det är jag övertygad om. Så mycket större anledning att ägna sig åt den med all kraft medan vi kan! (Bert Slättung i en ledare med rubriken "Gammeljazzen försvinner med oss")

20 år sedan

Det var ute på västgötaslätten och åren efter andra världskrigets slut. I mörkret lyste våglängdernas siffror och jag var fjorton år och arbetade som elektrikerlärling, men satt sent uppe och skruvade på vår gamla Aga-Baltic, en träradio stor som en bikupa. Med ens var jag fången: underbar musik strömmade in i mig, ett trumpetspel och en stämning som fyllde mig så till den grad att jag måste dela med mig. Dumt nog tassade jag in i sängkammaren där mina föräldrar och två yngre syskon låg. Alla vaknade när jag försökte delge far vilken underbar musik, jazz, jag hade hört. Far röt: - Är du inte klok pojke, gå å lägg dej å låt folk söva! Den låt som

fångat mig var Really the blues, spelad av Tommy Ladniers band med bl. a. Teddy Bunn på gitarr och Sidney Bechet på sopransax. Så småningom fick jag tag i plattan och den finns ännu i min samling stenkakor. ... Genom åren köpte jag även begagnade jazzstenkakor. Nu efteråt kan jag tydligt se vilka som är spelade med kaktusstift eller stålstift. Ljudet? Ja, på de plattor jag spelade med kaktusstift – eller senare med safirstift – där steks det måttligt med fläsk i bakgrunden medan övriga stenkakor tycks hysa all världens fläskstekare. (Ove Allansson i ett kåseri med titeln "Jazz, stenkakor och kaktusstift")

25 år sedan

Föreningen Tradjazz Stockholm har som brukligt delat ut det s k Armstrongstipendiet till några förtjänta musiker. ... Fyra personer fick mottaga priset, däribland lilla Gunhild Carling från Göteborg [hon var 10 år då, Red:s anm.]. Stipendiekommitténs motiveringar lyder som följer:

!985 års Armstrong stipendium utdelas:

Till GUNHILD CARLING, en mycket ung och lovande trombonist, som utvecklats påtagligt de senaste åren. Gunhild är en bärande kraft i Carlings familjorkester och kommer säkert att

stimulera andra unga musiker att ägna sig åt den traditionella jazzen. (Ur en artikel med rubriken "Gunhild – Armstrongstipendiat!")

30 år sedan

Det har hävdats att det börjar bli för många band i stan. Det kan väl inte vara någon nackdel! Varken för tradjazzen eller klubbarna. Klubbarna får ju fler band att välja mellan. Har man policyn "bra och populära" orkestrar tvingas ju de band som inte "går hem" att gå hem och öva mer. Så fungerade det redan i New Orleans. ... Happy Jazz, please! Men är det inte också vår förbannade skyldighet att "främja tradjazzen och dess utbredning" genom att visa publiken att det finns andra låtar än "Ice Cream", "When the Saints" och "Kaffe utan grädde"? Är det inte också önskvärt att vi försöker utvecklas kvalitativt både som musiker och orkestrar (vilka idiom vi än föredra att spela inom)? (Johnny Korner i en artikel med rubriken "It don't mean a thing...")

Klarläggande

För att råda bot mot eventuella missförstånd förtjänar nedanstående att klarläggas:

FÖRENINGEN CLASSIC JAZZ GÖTEBORG med organisationsnummer 857203-5957 är en ideell förening utan vinstsyfte, vars uppgift – enligt dess stadgar – är formulerad sålunda: "Föreningens uppgift är att främja den klassiska jazzen och dess utbredning".

HANDELSBOLAGET CLASSIC JAZZ SWEDEN med organisationsnummer 969696-9899 är ett handelsbolag vars verksamhet – enligt registrering hos Bolagsverket – är att "Driva jazzklubb, anordna evenemang runt klassisk jazz".

Bolaget har en bifirma AVENUE JAZZ CLUB "för den del av verksamheten, som avser driva jazzklubb".

Per 2010-11-29 är bolagsmännen Stig Erixon, Anders Hultman, Bo Johnson samt Jan Jurland.

JAZZTÄVLINGEN 2011 INSTÄLLD!

Under de senaste åren har Stena Line mycket välvilligt sponsrat den årliga jazztävlingen såväl finansiellt som med fullutrustad scen och trevlig lokal för publik ombord på "mysiga" Stena Scandinavica.

Stena Line genomför nu en förändring av sin färjeverksamhet vilket innebär omläggning av linjer, ombyggnad av fartyg och skifte av dessa mellan linjerna. Denna verksamhetsförändring är delvis men inte helt genomförd. Detta innebär att "nöjesverksamheten" ombord på Tysklandsfärjorna fortfarande är under diskussion.

I detta läge har Stena Line meddelat att man – åtminstone för år 2011 – inte kan stötta Föreningen Classic Jazz Göteborg på tidigare sätt.

Av denna anledning ser sig styrelsen nödgad att ställa in JAZZTÄVLINGEN 2011.

Vi var optimister och hoppades i det längsta på ett stöd från Stena Line, varför vi annonserade en jazztävling för år 2011. Dessvärre hjälpte inte denna optimism.

Vi ber om ursäkt för de olägenheter detta besked innebär för alla dem, som på olika sätt redan enga-gerat sig i den nu inställda JAZZTÄVLINGEN 2011 och för dem, som sett fram emot trevliga uttagningsomgångar, regionfinaler och riksfinal.

(Det är vidare mycket tveksamt om det kommer att genomföras några jazzkryssningar till Kiel under år 2011. Jazzresorna till Fredrikshamn kommer dock att genomföras i sedvanlig ordning även under nästkommande år.)

**Styrelsen för
Föreningen Classic Jazz
Göteborg**

Wild Bill - dixielegend med krut i hornet

Wild Bill Davison föddes 1906 i en musikerfamilj från Ohio. Han attraherades redan som ung av musik och spelade banjo och mellophone i skolans band. Han bytte till kornett och imiterade till en början Bix Beiderbecke men utvecklade så småningom en "hårdare" stil.

Som 18-åring gjorde han 1924 sin första inspelning med Chubb Steinberg Orchestra. 1937 flyttade Davison till Chicago där han fick freelance jobb i teaterband och där han började umgås med sällskapet kring Condon.

Sent år 1931 samarbetade han med Frank Teschemacher i avsikt att leda ett storband men saxofonistens död "satte p" för detta företag.

Efter att åter igen ha flyttat, denna gång till Milwaukee, ledde Wild Bill Davison små band under resten av årtiondet. Han koncentrerade sig nu på den dixielandstil, som etablerades av det så kallade Austin High School gänget, som leddes av Condon.

Davison släppte sin första 78:a-varvare i februari 1940 i Chicago och flyttade senare samma år till New York där han blev stammis hos Nick's.

1943 var Davison så etablerad att skivbolaget Commodore använde honom som titelnamn för en serie hårdslående dixieland plattor med bland andra Pee Wee Russel och Condon och dessa kraftfulla framträdanden stärkte ytterligare Davisons goda rykte.

Armétjänstgöring mellan 1943 och 1945 framtvängde ett uppehåll i musicerandet men vid återkomsten spelade Wild Bill Davison med Art Hodes. Sedermera stannade han under en lång tid som ordinarie i husbandet hos Condon i Greenwich Village men tog då och då "semester" för att turnera utanför USA tillsammans med andra gamla kolleger.

Efter att ha flyttat till västkusten fick han varierande jobb och blev ordinarie i Jazz Giants under 40- och 50-talet.

Davison arbetade under 80-talet som solist fram till sin död 1989.

(Fri "översättning" från The Encyclopedia of Jazz & Blues skriven av Keith Shadwick.)

WHEN THE SAINTS.. Ingemar Wågerman reder ut begreppen!

I en amerikansk dagstidning fanns 1998 en artikel "He wrote 'When the Saints Go Marching In' for \$ 5". Där påstås att den vite gospelkompositören och musikförläggaren Virgil O. Stamps komponerade "the famous melody" 1938. Samma år skall den likaledes vite textförfattaren Luther G. Presley ha skrivit "the immortal lyrics". Påståendet är naturligtvis orimligt, kanske ett försök att framställa "When the Saints" som en vit gospel.

1896 publicerades sången "When the Saints Are Marching In" i sångsamlingen Songs of the Soul No 2. Kompositören James M. Black var (efternamnet till trots) en av de tongivande inom den vita religiösa musiken. Varken melodin, metern eller texten har någon direkt likhet med den "When the Saints Go Marching In" som de flesta jazzband (ibland motvilligt) har spelat, ändå har Black tillsammans med textförfattaren Katharine E. Purvis ofta angetts som upphovsmän, både på skivor och i facklitteratur. Jag har inte funnit några inspelningar av Black-Purvis

sång, varken i jazzsammanhang eller i den religiösa genren. Den finns dock sedan 1914 i svensk översättning i Pingströrelsens sångbok Segertoner med titeln "Invid porten där / står en änglahär.." med refrängen "När de frälsta tåga in".

"When the Saints Go Marching in" spelades in av Paramount Jubilee Singers år 1923. Den första tryckta versionen finns sannolikt i en liten sångbok som trycktes privat i januari 1927, The Island Song Book. Den gavs ut av John McClutcheon, som påstås ha hört sången på Bahamas 1917. Av den anledningen hävdas i många källor att den kan ha sitt ursprung där. 1927 trycktes den i Spirituals Triumphant, Old and New, utgiven av den svarte kompositören, förläggaren och sångaren Edward H. Boatner.

Vet vi då något ytterligare om sångens tidigare historia? Louis Armstrong berättar att han hörde (och spelade) melodin i sin barndom. Den påstås ha förekommit i begravningsmanhang, både som "dirge" på väg till kyrkogården och i uppjazzat tempo på hemvägen.

Här skiljer sig åsikterna bland olika forskare och musiker. Många (bl.a. basisten Pops Foster) hävdar att religiösa melodier vid sekelskiftet aldrig spelades som "jazz". Alan Lomax stöder den uppfattningen i *The Folk Songs of North America*, men påstår att "When the Saints" var ett undantag, beroende på att den hade upptagits som en "red-hot revival tune" i "Holy Roller Churches".

Titeln på Boatners nämnda sångbok antyder ju att "When the Saints" är just en spiritual, som då sannolikt tillkommit före Black-Purvis' sång. I teaterföreställningen "The Green Pastures" (1930) förekommer den som spiritual. I en scen hälsar Ärkeängeln en marscherande änglakör med orden "Why don' you sing 'When de Saints Come Marchin' In'? Seem to me I ain' heard dat lately". Det är oklart om versen har tillkommit senare. Det finns ett flertal varianter på verstexten, t.ex. "I have a loving brother..." från 1927.

"When the Saints" spelades in av huvudsakligen svarta gospel- och bluesartister under 1920-talet. Den första jazzinspelningen dröjde till 1938, då Louis Armstrong gjorde den klassiska versionen med bl.a. J.C. Higginbotham och Luis

Russels komp med Pops Foster, Lee Blair och Paul Barbarin. Denna inspelning (och många andra) finns noggrant beskriven av Ricky Riccardi, vars bok "What a Wonderful World" kommer ut inom kort.

Efter Armstrongs inspelning dröjde det bara ett år innan Wingy Manone spelade in melodin. Därefter följde bl.a. en inspelning med George Webb (den engelska revivaljazzens fader) 1944. Bunk Johnsons versioner från 1944-45 gjorde att melodin blev mer känd och sedan dess har den spelats av förmodligen alla traditionella jazzband.

Märkligt nog ligger "When the Saints" inte bland de allra mest inspelade jazzlåtarna. I Tom Lords diskografi finns knappt 1000 versioner, jämfört med Body and Soul (över 1900 inspelningar) och St Louis Blues (över 1800). Låten är ofta önskad av publiken, så ofta att den ibland anses som "uttjatad". Där kan väl anslaget på Preservation Hall ha spelat en viss roll: där förkunnas att priset för "requests" för några år sedan var \$2-5 – utom för The Saints som kostade \$10.

Det finns t.o.m. en "alternativ" text som förkunnar hur tråkig låten är. Första chorus och vers lyder som följer:

When the tourists
Come marching in
Oh, when the tourists come
marching in,
They'll all request the same
number:
"Play the Saints Go Marching
In".

Now, the first few times I
played it,
I thought "it's not so bad."
But after ten thousand repeats,
Oh! That song can drive you
mad.

Att den skulle vara tråkig håller jag definitivt inte med om. Lysna t.ex. på Bunks inspelning med George Lewis och Alton Purnell & Co. från 1945 eller varför inte Second Line's utomordentliga version från CD:n "Gospels & Spirituals" med bl.a makalös mollimprovisation och -chorus av Niklas i högform.

Det finns många melodier som följer vissa ackordmönster. Tolvtakts blues, förstås, "Bill Bailey-trettiofåor" osv. Det finns också "When The Saints-mönster" där vi bl.a. finner "We Shall Walk Through the Streets of the City", "Mama Don't Allow", "You Rascal You", "Nobody's Fault But Mine", "Saratoga Shout" och faktiskt också "She'll Be Coming Round the Mountain"... Hur dessa har påverkat varandra är okänt.

Även "When the Saints Go Marching In" har översatts till svenska "Som en pilgrim här i tiden / färdas jag till himlens land" med refrängen "När de frälsta tåga in". Den finns också inspelad på franska med Henri Salvador, "Quand les saints..."

En utvidgad version av denna artikel med bl.a. litteraturhänvisningar och tips på inspelningar, Youtube-klipp mm kommer på min webbsida <http://jazzhistoria.se> Där finns även olika textvarianter och exempel på andra användningsområden: fotbollssång, snapsvisa (!) mm.

Dansk språkövning: celebret jazzbesök i Trollhättan

"Kurt Elling is the standout male jazz vocalist of our time"

The New York Times

Kurt Elling er en vaskeægte amerikansk jazz-superstar! I 2010 vandt han en Grammy i kategorien 'Best Vocal Jazz Album' for cd'en 'Dedicated to You', og tidligere er 9 af hans cd'er blevet nomineret til denne flotte pris. Derudover er han – de sidste 11 år i træk – blevet kåret som verdens bedste, mandlige jazzvokalist af kritikerne på det anerkendte amerikanske jazz-tidsskrift, Downbeat.

I januar måned 2011 (under Vinterjazzen) tager Kurt Elling og det danske Klüvers Big Band på turné i Skandinavien. Repertoiret bliver udvalgte numre fra Kurt Ellings mange cd'er i arrangementer skrevet specielt til Klüvers Big Band.

26. januar: Hebetatern (Trollhättan)

Lidt om Kurt Elling:
Den amerikanske jazz-sanger, Kurt Elling, har en både distinkt og smidig baryton-stemme. Hans blanding af eminente tekst-fortolkninger tilsat imponerende improvisationer

og vokalese (at sætte ord til instrumentale solo'er) smelter sammen til en helt unik og nyskabende jazzvokal-stil. En artikel i det amerikanske jazz-tidsskrift, Downbeat, har beskrevet Elling således: "...hver af Ellings cd'er har haft vital betydning for udviklingen af den kunst, som kaldes jazz-sang. Cd'erne har vist hvilke retninger mandlige sangere kan følge for at overskride de nyskabelser Mel Tormé, Joe Williams, Cab Calloway, Frank Sinatra m. fl. i sin tid skabte".

Ellings karriere kick-startede da han i 1995 indspillede en demo-cd med 9 sange, som resulterede i en kontrakt med det legendariske jazz-pladeselskab, Blue Note. Demoen blev udsendt og sikrede Elling en Grammy-nominering. Siden da har han turneret verden over, optrådt med mange andre af verdens mest anerkendte jazz-musikere og udgivet endnu 9 cd'er, som alle er blevet Grammy nomineret. Se Kurt Elling på scenen i operahuset i Sydney på følgende link: <http://www.youtube.com/watch?v=iXprs8-U5nA&feature=related>. Og læs mere på www.kurtelling.com

Aktuella föreningsaktiviteter

JUBILEUMSKONSERTER 2x55 År

Jazzklubben NEFERTITI

Söndagen den 30 januari 2011, 17-21

PEORIA JAZZ BAND (50 år)

SWING BROTHERS (5 år)

Söndagen den 6 februari 2011, 17-21

Jazzin Jacks (30 år)

Vintage Jazz Big Band (25 år)

Ät en god söndagmiddag. Njut av något av det bästa inom klassisk jazz. Välkomna till jubileumskonserterna.

Insläpp från kl 16.30, konsertpris 180:- (140:- för medlemmar i Classic Jazz Göteborg!)

Boka bord hos Nefertiti, tel 031 - 711 40 76

Ångbåtsjazz våren 2011 på klassiska s/s Marieholm!

Föreningen startar i vår ångbåtsjazz på s/s Marieholm. Detta vackra stabsfartyg som pryder kajen vid Göteborgs opera skall nu livas upp med klassisk jazz. S/S står för steamship och det blir en naturlig kombination klassisk jazz och ångbåt. Föreningens egna band kommer att underhålla och vi tror att det kan finnas plats även för dans för de besökande som känner för gymnastiska övningar.

Vi kommer att ha premiär torsdagen den 24 februari och ångbåtsjazz blir det sedan under våren sista torsdagen varje månad.

Marieholms kök kommer att ha en lättare prisvärd menu, kanske jazzpytt och eftersom det är torsdag, varför inte ärtsoppa, pankakor och varm punsch?

Datum och tider för ångbåtsjazz, följande torsdagar mellan kl 19.00 – 22.00:

Premiär: 24 februari 2011

24 mars

28 april

26 maj

Band som spelar de olika torsdagarna kommer att publiceras på föreningens hemsida, på Berts jazzbrev och i GP under guiden.

Stena Frederikshavn 2011

- 12/1 Stolbandet
- 9/2 Happy Jazzband
- 9/3 Second Line Jazzband
- 13/4 Swing Brothers
- 11/5 The Novelty band
- 8/6 Tant Bertas Jasskapell
- 14/9 Max Lagers Stompers
- 12/10 Gothenburg Swing Society
- 16/11 Swingsexan med Lisbeth
- 14/12 Peoria Jazzband

Kapellet

- 12/1 Säsongspremiär

**AKTUELL INFORMATION FINNS ALLTID TILL-
GÄNGLIG PÅ FÖRENINGENS HEMSIDA
<http://www.classicjazzgoteborg.se>**

Leifs skivtips 4/10

Tyvär så minskar utbudet av jazzskivor i de vanliga skivaffärerna. Det är bara i några av våra större städer (läs Stockholm, Göteborg och Malmö) som man kan hitta något utöver det vanliga popsortimentet.

Jag kan tipsa om att här i Göteborg på Pennies from Heaven säljs en stor del av en privatpersons CD-samling. Det handlar om tusentals CD som säljs på kommission, bokstav för bokstav när det gäller artist.

Efter denna reklam tänkte jag börja med ett säkert gammalt kort nämligen Count Basie (1904-84). Jag tänker tipsa om flera CD-skivor där Basie medverkar. Först en "Hall of Fame"-samling, på fem CD med musik från 1939 till 1950, naturligtvis på ovanstående märke. CD-nummer 220126-220129. I paketet ingår också en utförlig "Count Basie Story".

För ett år sedan tipsade jag om en CD med "Milt Jackson + Count Basie + The Big Band" Vol. 2. Jag saknade då vol. 1 som jag nu har hittat. Original Jazz Classics, OJCCD 741-1. Vol. 2 är bäst.

Med den förra CD:n gled jag över på Milt Jackson (1923-

99). 1975 spelade han in en kvartettplatta tillsammans med Oscar Peterson, Niels Henning Ørsted Pedersen och Mickey Roker, "The Milt Jackson Big 4 at the Montreux Jazz Festival 1975". Ytterligare en CD på märket Original Jazz Classics, OJCCD 884-2.

Ett litet mellanstick med Åke "Stan" Hasselgård (1922-48). Blandade svenska och amerikanska inspelningar från 1946-48. CD:ns undertitel är "Cottontop 1946-1948, Dragon DRCD 332.

En gammal favorit är mannen med det fantastiska anslaget, Ahmad Jamal (1930-). CD:n har den pretentiösa titeln "Chamber music of the new jazz by Ahmad Jamal". Plattan är från 1955 och Jamal har denna gång utökat sin trio med en gitarrist. CD-märke ARGO 0602498625736. För en gångs skull skivmärke LP-602.

1956-59 vann "The Poll Winners" Barney Kessel (gitarr), Ray Brown (bas) och Shelly Manne (trummor) jazzomröstningarna i tre amerikanska tidskrifter (Down Beat, Metronome och Playboy).

Skivorna heter "The Poll Winners" 1956, "The Poll Winners Ride Again" 1957, "Poll Winners Three" 1958 och "The Poll Winners Exploring The Scene!" 1959. Skivmärke Original Jazz Classics OJC20 156-2, OJC-CD-607-2, OJCCD-692-2 och OJCCD-969-2 respektive.

J.J.Johnson (1924-2001) var en fantastisk trombonist. 1957 hade han en kvintett med bl.a. Tommy Flanagan på piano. CD:n heter "Jay Jay Johnson Quintett, live at Cafe ´ Bohemia 1957", Fresh Sound Records FSRCD-143.

Jag tror inte att vibrafonisten Red Norvo (1908-99) förekommit tidigare i mina skivtips. Detta är en CD som kommer från två LP med sextett- och orkesterinspelningar från 1957 respektive 58. Skivmärke RCA Victor Jazz Classics 74321 13034 2.

Jag tänkte avsluta detta oskivtips med två dubbel-CD-album och en vanlig CD där Oscar Peterson (1925-2007) visar sin mångsidighet. Den första dubbel-CD:n "The dazzling Oscar Peterson" omfattar inspelningar från 1945 fram till 1954, varav en del som jag inte hört tidigare.

Skivmärke Primo, PRMCD6052. Nästa dubbel-CD heter "Oscar Peterson Songbooks" från perioden 1952-55. Här spelar Oscar melodier av Duke Ellington, Jerome Kern, Count Basie, Harry Warren och Vincent Youmans. Skivmärke NOT, NOT2CD286-1 o0ch 2. Den sista Oscar-CD-n är från 1962 och heter "Night Train: The Oscar Peterson Trio". Skivmärke Verve V6/8538.

Leif Wockatz

Historiens vingslag: Landala Red Hot Stompers äntligen på CD!

Om det är något av de tidiga tradjazzbanden i Göteborg det går historier och skrönor om är det väl "Landala", The Original Landala Red Hot Stompers, med annan ordföljd även kallat Landala Original Red Hot Stompers, bandet som uppstod bland konstnärer och konst-studerande som bodde eller höll till i den gamla "Kåken", en sliten träbyggnad på Övre Besvärgsgatan i stadsdelen Landala på det tidiga 1950-talet.

"I centrum figurerade den anspråkslöse Jörgen Zetterquist – beundrad av alla både för sitt bildskapande och för sitt fina kornettspel" skriver konstnären och saxofonisten Becke Hinnerson i Ingemar Wågermans bok om den traditionella jazzen i Göteborg. "Bandet var mer ett musikerkollektiv än ett fast band, besättningen kunde variera avsevärt både i personal och numerär" skriver Wågerman själv i samma bok och räknar sen upp ett 30-tal personer "som mer eller mindre regelbundet deltog". Bandets verksamhetstid anges som 1950 - ca 1969.

Wågerman igen: "Landala gjorde aldrig några officiella skivinspelningar. Förlagen Pa-

ravan planerade en inspelning omkring 1956 och man spelade in fyra låtar på Erdmanns för en EP, men av ekonomiska skäl kom den aldrig ut. Det finns däremot en hel del dokumenterat på band."

Det visar sig nu att det gjordes betydligt fler studioinspelningar med Landala-bandet hos salig Erdmanns, minst 15 stycken, och dessutom fyra på Waideles och tre på Sveriges Radio. Alla dessa plus tre privata live-inspelningar på band (från pianisten Hans Brodén's student-skiva!), har nu blivit sakkunnigt omhändertagna, digitaliserade, "rensade" och utgivna på cd av "jazzarkeologen" Robert Josephsson i Karlstad, mannen som driver skivbolaget Jazzarkivet, som enligt sin hemsida "har som mål att ge ut CD-versioner av musik som inte längre är tillgänglig - tidigare utgiven på LP/EP eller kassett [och] ... tidigare utgiven musik - huvudsakligen 'privat'-inspelningar med bra kvalitet".

På en nyligen utgiven cd med titeln "Jörgen Zetterquist & Landala Red Hot Stompers" kan man nu med stigande förvåning och förtjusning höra följande 25 låtar, inspelade mellan januari 1956 och juni 1961 (speltid drygt 75 min.):

1 WASHINGTON AND LEE SWING, 2 LOUISIANA, 3 DON'T GIVE UP THE SHIP, 4 CARELESS LOVE, 5 CHIMES BLUES, 6 AIN'T GONNA GIVE NOBODY NONE OF MY JELLY ROLL, 7 JUST A CLOSER WALK WITH THEE, 8 HIAWATHA RAG, 9 CARELESS LOVE, 10 MOVE THE BODY OVER, 11 MAGNOLIA BLUES, 12 THAT DA-DA STRAIN, 13 CARELESS LOVE, 14 IS IT TRUE WHAT THEY SAY ABOUT DIXIE, 15 2.19 BLUES, 16 KANSAS CITY MAN BLUES, 17 BASIN STREET BLUES, 18 DOWN BY THE RIVERSIDE, 19 JACKASS BLUES, 20 YOU'LL NEVER KNOW, 21 KANSAS CITY MAN BLUES, 22 WHEN YOU AND I WERE YOUNG, MAGGIE, 23 TROG'S BLUES, 24 ORGAN GRINDER'S SWING, 25 TIN ROOF BLUES.

Jörgen Zetterquists kornett hörs på alla spåren och jag (som inte bodde i Göteborg på 50-talet och inte fick uppleva den ryktbara Landala-epoken) häpnar över hur fint han spelar, hans vackra, mjuka ton, hans livliga och fantasifulla frase-

ring, stundtals låter han som den unge Armstrong. Tillsammans med honom hörs, i olika sättningar växlande mellan fyra och nio man, 15 av 50-talets då mycket unga göteborgska tradjazzmusiker, som är av växlande kvalitet, det skall sägas, men som i huvudsak låter förbluffande vitalt och välljudande. Man kan förstå att bandet var en sensation att uppleva live på svettiga danskvällar på Slöjdis och Studentkåren.

Följande musiker – i olika kombinationer som noggrant redovisas i det medföljande häftet – medverkar på cd:n

Walter Addison (p), John "Jompa" Ahlgren (kl), Lars "Banjo-Lasse" Andersson (b), Hans Brodén (p), Bengt Eklind (bj), Leif Ericsson (tr), Anders Folkesson (kl), Pär "Munken" Fredriksson (tb), Åke Grahm (bj vok), Gunnar Hagelin (b), Jerker Hallerstedt (bj), Claes Lake (tr), Jimmy McFaul (kl), Ronald Reyman (ss), Gunnar Thorén (tr), Jörgen Zetterquist (kn), Olle Zetterquist (g).

De flesta av dessa musiker spelar inte längre, några är inte ens i livet, men åtminstone tre är faktiskt fortfarande aktiva, klarinettisten Anders Folkesson och pianisterna Walter Addison och Hans Brodén. Jörgen Z

själv (nyss fyllda 82) spelade i det längsta men har, efter vad jag har hört, drabbats av en stroke som gjort att han har svårt att styra kornetthanden. - Det är en kulturhändelse att dessa över 50 år gamla inspelningar från den legendariska skolbandsepoken har räddats till eftervärlden genom Robert Josephssons ljudrestaurering och utgivning.

Skivan lär inte finnas i skivaffärerna men man kan beställa den genom att skriva ett e-brev till Robert Josephsson under adress info@jazzarkivet.se eller ett pappersbrev med adressen Jazzarkivet, Tullhusgatan 11, 652 27 Karlstad. Skivan levereras i bubbelplastkuvert och priset är 100 kronor + porto = 125 kronor.

Bert Slättung

I nästa nummer av Jbl kommer en recension av en annan av Robert Josephssons produktioner, nämligen en liveinspelning från Långholmen (!) med Imperial Band!

Down By The Riverside - kompletteringar

Jag har efterlyst kompletteringar och rättelser till min bok. Ett fåtal sådana har kommit, men det finns fler. Därför vill jag uppmana alla att skicka uppgifter om t.ex. förändringar i banden, nya medlemmar mm, för att en sammanställning skall kunna publiceras i nästa Jazzbladet. Bl.a. kommer en berättelse om Söderlingska Ungdomsklubben (!) som Lars Olson har sänt mig. Ett antal band som missades i boken eller som tillkommit senare presenteras också.

Gunnar Smedberg har sänt några tillägg:
 JAZZKRYSSNINGAR ss 68-69:
 "Ombord å Ångaren S/S Trafik af Hjo har i många år (hur många vet jag inte, men det går nog att ta reda på) spelats tradjazz 2-3 gånger per sommar. Åtskilliga göteborgsband har varit där. Man har en återkommande spelning i månadsskiftet juli/augusti varje år, som är Trafiks "egen". Med detta menas att då spelar sedan länge ett för tillfället sammansatt band för ett kulturhistoriskt nedsatt gage. Behållningen går till båtens

underhåll – en krävande företeelse. Du hittar mera om just den spelningen här <http://www.smedbergs.net/jazzsidan/trafik/trafik.htm>, och om själva ångbåten här: <http://www.sstrafik.se/> "

Jazzfestivaler mm s. 70-74:
"Tibro Tradjazzfestival finns sedan 2007. Du hittar den på www.tibrojazz.net. I dessa yttersta dagar har vi nu i Tibro bildat en förening för att kunna fortsätta med både festivalarrangemangen och annat. Föreningen heter helt enkelt TibroJazz, och återfinns på denna sida, som är under ombyggnad: www.tibrojazz.net."

Jazztävlingar s. 78-85:
"Jag tror inte att den var nationell redan 2001, utan då enbart omfattade "Göteborgsdistriktet". Jag var då med som en av New Orleans United, och vill minnas att det var så. När den spred sig över riket undandrar sig emellertid mitt bedömande."

Min kommentar: 2001 tävlade band från västra och södra Sverige i en grupp.

Jazz i kyrkan s. 86-87:
Greenboro Hot Stompers hade under ett tiotal år ett samarbete med Norra Fågelås kyrkokör. Fullsatt varje gång. Bilden på sidan 129 är tagen i kyrkans sakristia vid konserten 1988.

Medierna s. 96-97:
2005 gjordes en TV-serie,

som hette "Musikbussen" med Bengt Alsterlind som programledare. Ett av avsnitten spelades in i Askersund, och där medverkade bl a Göta River Jazzmen, Carrick´s NO Band med Eddie Bruhner och Peoria från våra breddgrader.

Berts jazzbrev, liksom "Översikten" och "Blandat om jazz" publiceras bland Gunnar Smedbergs hemsidor på adressen <http://www.smedbergs.net/jazzsidan/bert/index.htm> Brian Carrick´s George Lewis Quartet s. 213 under "Vieux Carré":

Kvartetten, som består av Brian, Hans Åsberg, Hans Jörgensen och Gunnar Smedberg är väl den mest förekommande av Brians svenska kombinationer. Bland annat spelade kvartetten på Silkeborgsfestivalen och några andra ställen, t ex Sorgenfri Kirke, 2007 och gjorde en danmarksturné 2009. Dessutom har man funnits i Alingsås och andra svenska metropoler emellanåt. Se f.ö <http://www.smedbergs.net/jazzsidan/carricksglq/index.htm>

***Kompletteringar till Inge-
mar Wågerman, jazzhistoria@gmail.com, tel 031-96
53 38 eller Klova Backe 5,
475 42 HÖNÖ.***

HARBOURJAZZ - vår medarbetare på språng i Nyhavn!

Ser mig som 10-åring sittandes på en liten brygga, lojt plaskande med fötterna i vattnet medan årtullarna i ekan nedanför gnisslar lite bluesaktigt. Vevgrammofonen från sjöboden raspar fram "*När alla fyra blinka*". Vattnet är ljummet, stenkakan är inte direkt jazzig men musiken är rytmisk och det är min hamn.

Guppar framåt i tiden, till här och nu. Från min laptop lyfter jag blicken och låter den svepa över färgglada affischer från jazzfestivalerna i Scheveningen. Minns särskilt de efterföljande jamen i hamnen: världsartister - och frampå småtimmarna landets egen jazzikon Pia Beck med maken vid pianot.

Inte att förglömma vår egen förenings *Sommarjazz på kajen* sedan 2 år tillbaka. Vilken glädje att få arrangera detta projekt. Tack alla härliga musiker som nappade på "jazzig för morgonpig" och ställde upp i ottan vid våra ytterhamnar i Göteborg. Er glada, svängiga musik uppskattades verkligen både av arrangörerna och

av passagerare ombord på kryssningsfartygen på "de 7 haven".

Vatten är förföriskt; hamnarna sätter fantasin i rörelse, dofterna suggererar, vågornas brus eggar blodet och pumpar igång kroppens egen rytm. Det är klart att sådana upplevelser måste kombineras med ...

... JAZZ! Jag tvekade därför inte en sekund när kollegan Hans vid sista styrelsemötet viftade med programmet till **Copenhagen Harbourjazz Festival**.

Nyhavn, here I come!

"En gang er ingen gang, og anden gang er det en tradition" saxar jag ur det färgglada programmet. Så passande då att "tredje gang er lykkens gang" när nu Köpenhamns jazzfolk för tredje året i rad öppnar upp för Harbourjazz 2010. Målet är att arrangera klassisk jazzmusik på spelställen runt Nyhavnskanalen; 4 spelställen samsas om 17 arrangemang och 15 orkestrar. Tanken går till tyskarnas Kneipenrally då man, med ölglaset i handen, går runt

och lyssnar lite här och där. Ja, så länge man nu kan gå ...

Ett lämpligt utgångsläge för denna köpenhamnska jazzvandring är förstås Ankaret, vid nämnda kanal, dit "jazzdronningen" anländer i smyckad båt för att inviga festivalen på fredagen. Insvept i pälsbrämrad cape och iförd en enorm hatt intar hon scenen ledsagad av kung Hip, glider ner i en röd sammetsfåtölj och vinkar till jazzfolket som viftar tillbaka med danska pappersflaggor. Var har jag hamnat?!? Jo, på Copenhagen Harbourjazz Festival, upplyser Lotte Lander, vänlig och effektiv ordförande i densamma, när hon öppnar festivalen från dess enda utomhusscen. Nyhavn, i sanning en härlig miljö för att avnjuta jazz! Detta illustreras mycket stämningsfullt i årets poster av Peter Reimer, känd dansk basist,

Sydband blir de första som hyllar drottningen via medryckande traditionell gladjazz. Min holländske make får associationer till *Dutch Swing College Band* som han dansade till under studietiden. Och minsann börjar inte publiken svänga runt på kullerstenarna. Detta är festival!

Vinden tar i och jag rör mig lite runt i publiken för att sätta fart på blodomloppet. Får syn på en gammal hopsjunken dam som sakta och försiktigt tar sig fram med rollator. Hon räcker mig sin danska flagga och tycker jag ska vifta jag med, om inte annat så för den danska jazzen. "Gillar du jazz"? frågar jag och böjer mig ner så hon ska höra. Ska just säga att jag tycker hon är fantastisk som har tagit sig hit i dag när hon vänligt svarar: "Oh ja, jag åker till New Orleans nästa "uge". Tablå! Jag önskar henne lycka till och viftar snällt med flaggan...

Dags att dra sig in i värmen, närmare bestämt i Tango Y Vinos, argentinsk vinbar en oktav från Ankaret. De röda väggarna pryds av argentinska flaggor, stämningen är hög, kvalitén på vinet likaså. Här väntar s.k. pianobattle via tre pianister. 19-åriga Lasse Jensen kör igång med "*Boggie-Woggie-stomp*" i en expressfart som får väggarna att bågna. Undrar vem som törs utmana denne virtuos i en battle. Tyvärr hinner jag inte stanna för att få svar på den frågan men får i pausen en pratstund med Lasse som började spela som 9-åring och som numera reser runt på Boggie-Woggie-festivaler och är internationellt respekterad. Vad månne bliva? Att han även är en skicklig kompositör, väl

insatt i harmonik, visar han i den något lugnare *Woodooman*, som får starkt gehör hos publiken .

För att ta sig till övriga spelställen krävs karta och kunskaper i danska språket. Jag är på väg till La Fontaine (Kompagnistraede 11), äldsta jazzstället i Köpenhamn och en legend i dansk jazzhistoria. När jag frågar om vägen får jag alltid ett leende och avskedsorden "god tur och god fornøjelse". Är det männe gladjazzen som format vårt grannlands positiva framtoning...? Danskarna älskar gladjazz. När jag frågar en man, närmare bestämt gemytliga Nils Hoej från festivalens styrelse, varför alla danskar föredrar tradjazz får jag följande svar: "När man träffar folk, dricker öl och vill vara glad då finns det ingen annan musik. Vill du lägga huvudet i handen och fördjupa dig i den något tyngre musiken då sitter du hemma och lyssnar. Så gör jag."(fritt översatt red.)

Kim Menzer och hans *Jazz & Bluesband* är dragplåster på La Fontaine den här kvällen. Kim, i sanning en multiinstrumentalist, bjuder på en konsert med tonvikt på "swingende, lidenskapelige og humorfyldte udtryk". Alltså, på ren svenska, svänger

det ordentligt kryddat med både starkt engagemang och ... humor. Detta är ett band med en ofantlig spelglädje som verkligen smittar av sig på publiken. Man jazzar upp Brahms *Vaggvisa* från 1836, hänför publiken med ett solo på tvättbräda, får oss att gunga med i munspelsospel och tar andan ur oss i *Every breathe you take*. Vi vet ju att danska basister är i en klass för sig och att de levererar ett "stunsigt" komp. Detta bevisas av för kvällen inlånade Helle Marstrand! Allt som allt en minnesvärd konsert med garvade musiker som, med fast förankring i New Orleanstraditionen, vågar sig på att bredda sin genre utan att tappa fotfästet.

Lördag. Swingen intar Ankaret. Solen gassar och de gulnande löven faller. *Jan 'z Swingtet* inleder passande med klassikerna *Autumn leaves* och *On the sunny side*. Jag intar en härlig "frokost" på en av uteserveringarna och mina sinnen, "...rich as Rockefeller...", får sitt lystmäte både via öra, öga och gom.

Dagen har börjat bra, jag tar en sväng på Ströget, vilar en stund på hotellet och går sedan, helt ovetande, mot festivalens höjdpunkt: Chris Tanner 's Riftet på La Fontaine.

Denne bandleadare har samlat några av Australiens och Danmarks bästa swingmusiker och gissa om det svänger! Vi som själva musicerar inför publik måste ju då och då fundera lite över vad det är som berör. Varför går viss musik fram? Åtminstone brukar jag meditera en stund kring detta innan jag ska stå framför en publik; jag har några mantra som helt enkelt måste inkluderas i mitt framförande: känsla, budskap, glädje och styrka. Det behöver inte nödvändigtvis låta "vackert" men det ska BERÖRA. Denna kväll, på La Fontaine, med Chris Tanner (klarinetten och vokal) på scenen, blir jag berörd. Chris spelar från hjärta till hjärta. That's it! Dynamisk och oförevägen når han via sin klarinett varenda synaps i mitt inre. Thank you, Chris, you filled my heart with ... passion!

Inspirerad av Chris' avslutningslåt "Young and high" rusar jag iväg till Tango y Vinos för att inte missa Jazzin' Jacks, ett av vårt lands mest kända tradjazzband. 14 gånger har bandet varit över i USA berättar Hans Ingelstam, bandets ledare och språkrör. Nästa år har man 30-årsjubileum. Gissa om det ska firas. När Hans frågar om jag vill sjunga ett par låtar den här kvällen finns det inte ett uns av tvekan, "filled with

passion" som jag är. Äntligen får jag utlopp för två dagars intensivt inmundigande av skön jazz! Har vi tur får vi, i vår förening, lyssna till detta renommerade band under jubileumsåret. Välkommen till oss, Jazzin' Jacks!

Mitt Kneipenrally börjar närma sig slutet, fortfarande är jag stadig på benen ☺ .

På Selina, Skindergade 43, (stället byter snart namn till Charlie Scotts, efter ägaren), enligt många stans bästa spelställe för traditionell jazz, blir det eftermiddagsjazz via *Copenhagen Four+one* som består av mycket erfarna musiker som varit aktiva både på danska och utländska scener de sista 40 åren. Känner mig hedrad när jag blir tillfrågad av legendariske Erik "Krölle" Andersen, bandets ledare, (som vikat hos Jazzin' Jacks kvällen innan), om jag vill sjunga några låtar även med dom. Glad, svängig musik ur "jazzens stora melodibok". Hur kan jag motstå! Oj, vad det svänger - och till min glädje, vilket härligt publikgensvar.

Dags att rusa till tåget. Väl nedsjunken i fåtöljen öppnar jag min kartong med danska smörrebröd, knaprar på svinsvålen och sovrar lite bland minnesbilderna från helgens festival. Nja, jag är nog

lite för nostalgisk ... Så mycket av den sinnenas njutning via vatten och hamn som jag lyriskt påannonserade i min inledande minneskavalkad blev det inte. Väl hemma tar jag därför fram min CD med inspelat havsbrus men kan dock konstatera att det blev en

riktigt härlig jazzweekend med många musikaliska upplevelser blandat med danskt gemyt. Ser redan fram emot Copenhagen Harbour Jazzfestival 2011. På återseende danska jazzvänner och tack för en givande, svängig festival!

Margo Smulders

Festivaldronningen med adjutant

***Vår medarbetare hottar till det med
Jazzin Jacks***

Swing That Music....

